

NSZZ

Solidarność

REGION PODLASKI

BIULETYN INFORMACYJNY NR 110 (290) ● 20.04.2002

W OBRONIE GODNOŚCI

„Chcemy pracy nie kodeksu” – takie hasła można było usłyszeć podczas manifestacji, która odbyła się przed Podlaskim Urzędem Wojewódzkim w dniu 18 kwietnia br. gdzie pikietowali członkowie NSZZ „Solidarność”. 150 przedstawicieli komisji zakładowych protestowało w ten sposób przeciwko proponowanym zmianom w Kodeksie Pracy.

– Regionalny Komitet Protestacyjny NSZZ „Solidarność” Regionu Podlaskiego w Białymstoku wnosi stanowczy protest wobec planów lewicowej koalicji, zmierzających do ograniczenia podstawowych praw pracowniczych – mówił w czasie pikiety Józef Mozolewski, przewodniczący Zarządu Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność”.

W czasie protestu petycja w sprawie zmian w Kodeksie pracy została wręczona Jerzemu Półjanowiczowi, wicewojewodzie podlaskimu.

– Uważam, że zmiany w Kodeksie Pracy są nieuniknione. W tej sprawie przy jednym stole siedzieli już związkowcy i pracodawcy – stwierdził Jerzy Półjanowicz.

Podczas spotkania Józef Mozolewski powiedział, że chociaż Leszek Miller źle zaczął, to ma jeszcze szansę dobrze skończyć manipulację przy Kodeksie pracy.

W swojej petycji, skierowanej do premiera rządu, związkowcy napisali, że usiłowanie zmian w kodeksie pracy jest awanturą, opartą na kłamstwie. Rząd kłamie twierdząc, że duże bezrobocie jest wynikiem wysokich kosztów pracy i w ogóle nie broni pracowników, bezrobotnych i studentów. ■

Fot. Józef Andrukiewicz

ZAPROSZENIE

W obliczu nadzwyczajnych zagrożeń dla praw i godności pracowników, wobec cynicznych działań dla skłócenia różnych grup społecznych: pracodawców i związkowców, pracowników i bezrobotnych, emerytów i młodzieży, uznając konieczność budowania pracowniczej jedności w sprawach fundamentalnych dla świata pracy kierujemy zaproszenie do innych związków zawodowych do wspólnego uczestnictwa w planowanej na 26 kwietnia br. w Warszawie manifestacji w obronie praw pracowniczych.

Gdańsk, 17.04.2002 r. Komisja Krajowa
NSZZ „Solidarność”
Zastępca Przewodniczącego
Sekretarz Komisji Krajowej
NSZZ „Solidarność”
Józef Niemiec

**BIULETYN
INFORMACYJNY
JEST PISMEM
WEWNĄTRZZWIĄZKOWYM**

**Adresy Oddziałów
Zarządu Regionu Podlaskiego
NSZZ „Solidarność”**

1. Region Podlaski
Oddział w Bielsku Podlaskim
17-100 Bielsk Podlaski
ul. 3 Maja 17
tel. 010XX 85 730-28-92
2. Region Podlaski
Oddział w Hajnówce
17-200 Hajnówka
ul. 3-go Maja 24
tel./fax 010XX 85 682-43-05
3. Region Podlaski
Oddział w Czarnej Białostockiej
16-020 Czarna Białostocka
ul. Torowa 15
tel. 010XX 85 710-28-82
4. Region Podlaski Oddział w Łapach
18-100 Łapy
ul. Sikorskiego 54
tel. 010XX 85 715-29-03
5. Region Podlaski
Oddział w Siemiatyczach
17-300 Siemiatycze
ul. Pałacowa 13
tel./fax 010XX 85 655-31-41
6. Region Podlaski Oddział w Grajewie
19-200 Grajewo
ul. Wojska Polskiego 20
tel. 010XX 86 272-27-31
7. Region Podlaski Oddział w Sokółce
16-100 Sokółka
ul. Piłsudskiego 8
tel. 010XX 85 711-21-10
8. Region Podlaski Oddział w Mońkach
19-100 Mońki
ul. Kolejowa 2
tel. 010XX 85 716-30-03
9. Region Podlaski
Oddział w Dąbrowie Białostockiej
16-200 Dąbrowa Białostocka
ul. Tysiąclecia P.P. 4
tel. 010XX 85 712-11-09
10. Region Podlaski
Oddział w Suwałkach
16-400 Suwałki
ul. Kościuszki 32
tel. 010XX 87 566-29-00
fax 566-71-06
11. Region Podlaski
Oddział w Augustowie
16-300 Augustów
Rynek Zygmunta Augusta 9
tel. 010XX 87 643-52-61
12. Region Podlaski Oddział w Sejnach
16-500 Sejny
ul. 22 Lipca 10
tel. 010XX 87 516-36-51

**Konto ZR Podlaskiego
BGŻ SA O/Białystok
20301084-116381-2706-1100**

Z PRAC

ZARZĄDU REGIONU

Oświadczenie

**Prezydium Zarządu Regionu Podlaskiego
NSZZ „Solidarność” z dnia 19.04.2002 r.
w sprawie zwolnień grupowych w „Bison-Bial” S.A.**

Przewidując rozwój wydarzeń w białostockich „Uchwytach” Prezydium Zarządu Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” już na początku marca br. uprzedzało o możliwości zastosowania przez „Metalexport” tzw. czarnego scenariusza, którego dziś jesteśmy świadkami, bowiem zarząd fabryki zapowiedział zwolnienie 460 pracowników z Białegostoku, oraz zakładów filialnych w Kolnie i Bielsku Podlaskim.

Karygodna bezczynność Ministerstwa Skarbu Państwa i Ministra Gospodarki w tej sprawie, jest dowodem na brak jakiegokolwiek strategii i programów rządzącej koalicji dla ratowania przemysłu metalowego w Polsce.

Rada Sekcji Krajowej Branży Metalowców NSZZ „Solidarność” wielokrotnie występowała do Ministra Skarbu Państwa Wiesława Kaczmarka o podjęcie zdecydowanych działań w celu rozwiązania problemów zakładów produkujących obrabiarki, niestety jak do tej pory nie zrobiono nic dla poprawy sytuacji w tej branży.

W związku z powyższym, Prezydium Zarządu Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” zwraca się z prośbą do miejscowych wierzycieli „Bison-Bial”, którymi są m.in. ZUS, MPEC, Zakład Energetyczny i Urząd Miejski o daleko idącą wyrozumiałość i pomoc dla będących w kłopotach finansowych „Uchwytów”, bo ich upadłość uderzy w wiele rodzin pracowniczych, mieszkańców naszego regionu.

Ponadto, zwracamy się z apelem do parlamentarzystów koalicji SLD-UP-PSL z województwa podlaskiego o natychmiastową interwencję w Ministerstwie Skarbu Państwa i u Ministra Gospodarki w celu ratowania pracowników „Uchwytów” z Białegostoku, Bielska Podlaskiego i Kolna przed utratą miejsc pracy.

Parlamentarzyści rządzącej lewicy, pracownicy „Uchwytów” oczekują od was pomocy na miarę przynajmniej tej, jaką swego czasu NSZZ „Solidarność” podjął dla ratowania przed upadłością białostockich „Fast”!

Białystok, dn. 19.04.2002 r.

**Drogiemu koledze
TADEUSZOWI SOSNOWSKIMU
i Jego Rodzinie**
wyrazy głębokiego współczucia i otuchy z powodu śmierci

ŻONY

*składają koleżanki i koledzy
z Zarządu Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność”
i Regionalnej Komisji Rewizyjnej.*

Komunikat Regionalnej Komisji Wyborczej

1. Zarząd Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” przypomina, że zgodnie z kalendarzem wyborczym, wybory powinny zakończyć się do dnia 31 marca 2002 r.
2. Zgodnie z powyższym przyjęto do dn. 15.04.2002 r. jako nieprzekraczalny termin rejestracji w Regionalnej Komisji Wyborczej, protokołów wyborczych z wyborów elektorów na zebrania wyborcze w okręgach łączonych.
3. Na dn. 30.04.2002 r. wyznacza się termin rejestracji w RKW protokołów wyborczych z wyborów delegatów na WZD Regionu Podlaskiego oraz składanie protokołów z wyborów władz zakładowych i delegatów do regionalnych struktur branżowych.

KOMUNIKAT

Weź udział w ogólnopolskiej manifestacji NSZZ „Solidarność” przeciwko projektom liberalizacji kodeksu pracy

Regionalny Komitet Protestacyjny Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” zwraca się do wszystkich komisji zakładowych o udział członków Związku w ogólnopolskiej manifestacji, która odbędzie się dnia 26 kwietnia 2002 r. w Warszawie (wyjazd o godz. 7.30 z ul. Suraskiej w Białymstoku, zbiórka uczestników na pl. Piłsudskiego w Warszawie – godz. 11.30, komunikaty organizacyjne – godz. 11.45, rozpoczęcie manifestacji, wystąpienie Przewodniczącego Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, formowanie kolumny – godz. 13.00, wymarsz na trasę: Plac Józefa Piłsudskiego, Królewska, Krakowskie Przedmieście, Nowy Świat, Plac Trzech Krzyży, Wiejska (Sejm – złożenie petycji), Piękna, al. Ujazdowskie (URM złożenie petycji – ok. godz. 16.30 zakończenie manifestacji).

Wyjazd na manifestację jest nieodpłatny.

Pan Włodzimierz Cimoszewicz
Minister Spraw Zagranicznych
Warszawa

W imieniu członków Stowarzyszenia – Klubu Więzionych, Internowanych, Represjonowanych w Białymstoku, zwracamy się zapytaniem, jakie podjął Pan działania zmierzające do uratowania życia obłączonym w Betlejemskiej Bazylice Narodzenia Pańskiego, wśród których znajduje się polski kaptan ojciec Seweryn Lubecki.

Prosimy o informację na ten temat, bo tych brak wobec eskalacji działań wojsk izraelskich. Budzi nasze największe zaniepokojenie los uwięzionych tam osób.

Józef Nowak
Edward Łuczycycki
Klub WIR

Klub Więzionych, Internowanych, Represjonowanych informuje, iż nowa siedziba Klubu mieści się przy ul. Słomimskiej 2 (na parterze budynku dawnej Łaźni Miejskiej – drzwi od zaplecza).
Tel. 732-99-33.

ZAPRAC

ZARZĄDU REGIONU

Stanowisko Prezydium Zarządu Regionu Podlaskiego
NSZZ „Solidarność” z dnia 19.04.2002 r.
w sprawie budowy dwóch kolejnych hipermarketów w Białymstoku

Prezydium Zarządu Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” wyraża dezaprobatę wobec bezkrytycznej polityki władz miasta Białegostoku w sprawie udzielania pozwoleń na budowę kolejnych dwóch hipermarketów. Uważamy, iż są to decyzje nie do końca przemyślane i krótkowzroczne. W dalszej bowiem perspektywie nie służą tworzeniu nowych miejsc pracy, a te miejsca pracy, które na początku powstaną, spowodują likwidację wielu innych mniejszych placówek handlowych, często o charakterze rodzinnym.

Jako związkowcy oczekujemy od władz miejskich polityki sprzyjającej napływowi inwestycji kapitałowych umożliwiających powstawanie nowych miejsc pracy w sferze produkcyjnej i działań wspierających budownictwo mieszkaniowe.

Liczymy na to, iż deklaracje Zarządu Miasta Białegostoku, będące odpowiedzią na nasze wcześniejsze wystąpienia w tych sprawach pozostaną nadal aktualne.

Białystok, dn. 19.04.2002 r.

Komunikat RKW

Regionalna Komisja Wyborcza informuje, iż zgodnie z kalendarzem wyborczym do władz związku na kadencję 2002 – 2006 do dnia 30.03.2002 r. nie dokonano wyborów w następujących Komisjach Zakładowych:

1. Białostockie Przedsiębiorstwo Instalacji Elektrycznych,
2. Browar „Dojlidy”,
3. Chemiczna Spółdzielnia Pracy BETESCA
4. Emeryci i Renciści przy MKK Suwałki,
5. Generalna Dyrekcja Dróg Publicznych,
6. GS Zabłudów,
7. Emeryci i Renciści w Augustowie,
8. Komenda Powiatowa Straży Pożarnej w Sejnach,
9. Komenda Rejonowa Straży Pożarnej w Białymstoku,
10. Liceum Ogólnokształcące w Augustowie,
11. Miejskie Przedsiębiorstwo Robót Drogowych w Hryniewiczach,
12. Państwowa Filharmonia,
13. PBK w Suwałkach,
14. PPH Silikaty,
15. Pracownicy Oświaty i Wychowania w Grodzisku,
16. PRAXIR Polska S.A.
17. Przeds. Produkcyjno-Handlowo-Usługowe TRANSCAR,
18. Przeds. Ceramiki Budowlanej w Koplanach,
19. Przeds. Konserwacji Urządzeń Wodnych i Melioracyjnych,
20. Przeds. Wodociągów i Kanalizacji w Suwałkach,
21. ZEAL Białystok,
22. SPZOZ Miejski Białystok,
23. Siemiatycki Ośrodek Kultury,
24. SHU Społem,
25. Spółdzielnia Mieszkaniowa w Siemiatyczach,
26. Spółdzielnia Mieszkaniowa Zachęta,
27. Spółdzielnia Pracy ARGO,
28. Spółdzielnia Pracy ZETEREM Białystok,
29. Spółdzielnia Pracy TRANS-MLECZ,
30. Szkoła Podstawowa w Bachanowie,
31. Szkoła Podstawowa w Janowie,
32. Szkoła Podstawowa w Raczkach,
33. UNIBUT w Bielsku Podlaskim,
34. Urząd Skarbowy w Bielsku Podlaskim,

Z PRAC

ZARZĄDU REGIONU

35. Wojewódzki Ośrodek Animacji Kultury,
36. Woj. Szpital Zespolony im. J. Śniadeckiego,
37. Zakł. Gosp. Kom. i Wodociągów w Sejnach,
38. Zakład Poprawczy i Schronisko dla Nieletnich,
39. Zakłady garbarskie STOGAR,
40. Zespół Szkół Rolniczych w Raczkach,
41. Zespół Szkół Technicznych w Suwałkach,
42. Zespół Szkół Zawodowych w Sokółce,
43. Zespół Szkół Zawodowych w Augustowie.

W obronie kodeksu

Kolega Józef Mozolewski
Przewodniczący Regionu Podlaskiego
NSZZ „Solidarność”

Szanowny Kolego Przewodniczący!
Kraj nasz pogrąży się w kryzysie społeczno-gospodarczym. Zainicjowana przez Leszka Balcerowicza i kontynuowana przez jego następców skrajnie liberalna wersja gospodarki rynkowej doprowadziła do upadku tysięcy zakładów pracy, wyrzucenia ponad 3 milionów ludzi na bruk, rozkładu przeżartych korupcją struktur państwa.

Zgodnie z wypróbowanym scenariuszem, wina za ten stan rzeczy próbuje się w pierwszej kolejności obarczyć związki zawodowe, zarzucając im konserwatyzm, obronę własnych stołków, torpedowanie zmian w prawie pracy, itd, itp.

Naszym zdaniem tylko wspólnymi siłami możemy skutecznie dać odpór na łamanie praw ludzi pracy i wolności związkowej.

Dlatego proponujemy w możliwie krótkim czasie spotkanie Prezydów obu Związków poświęcone roboczej wymianie poglądów na aktualne i najbardziej palące problemy kraju i województwa leżące w zakresie działalności związkowej.

Również możemy wymienić swoje zdanie na takie tematy jak:

- * funkcjonowanie i udział związków w Wojewódzkiej Komisji Dialogu Społecznego,

- * utrzymanie istniejących i stworzenie warunków do tworzenia nowych miejsc pracy,

- * miejsce i zadania związków zawodowych w małych i średnich zakładach pracy, zwłaszcza w sektorze prywatnym,

- * współdziałanie na płaszczyźnie samorządowej w celu obrony interesów ludzi pracy, emerytów i rencistów oraz bezrobotnych.

Jesteśmy też zainteresowani omówieniem organizowanych form współpracy w realizacji powyższych celów, np. poprzez wzajemne informowanie, współudział i koordynację różnego rodzaju akcji związkowych, wsparcie propagandowe, itp.

Jeżeli Region NSZZ „Solidarność” w Białymstoku widzi potrzebę i celowość takiego spotkania inicjatywnego, prosimy o kontakt i uzgodnienie terminu oraz tematyki posiedzenia.

Ze związkowym pozdrowieniem

Przewodniczący Rady OPZZ
Województwa Podlaskiego
Antoni Poźniak

Krajówka w obronie związkowców

17 kwietnia 2002 r. w Gdańsku odbyło się posiedzenie Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”

Komisja Krajowa w obliczu nadzwyczajnych zagrożeń dla praw i godności pracowników, wobec cynicznych działań dla skłócenia różnych grup społecznych: pracodawców i związkowców, pracowników i bezrobotnych, emerytów i młodzieży uznała konieczność budowania pracowniczej jedności w sprawach fundamentalnych dla świata pracy i skierowała zaproszenie do innych związków zawodowych do wspólnego uczestnictwa w planowanej na 26 kwietnia w Warszawie manifestacji w obronie praw pracowniczych.

KK odrzuciła poselski projekt nowelizacji Kodeksu pracy, ponieważ prowadzi on do likwidacji podstawowych uprawnień pracowniczych i zagraża pokojowi społecznemu, jest ponadto sprzeczny z Konstytucją RP, prawodawstwem Unii Europejskiej oraz jest słabo przygotowany pod względem legislacyjnym niski poziom legislacyjny.

KK zaprotestowała w przyjętym stanowisku przeciwko lekceważeniu przez Ministra Zdrowia negatywnych opinii środowiska medycznego, w tym Sekretariatu Ochrony Zdrowia NSZZ „Solidarność”, dotyczących projektowanych zmian systemu ochrony zdrowia. Zdaniem KK zmiany te mogą prowadzić do niepokojów społecznych.

KK zobowiązała przewodniczącego KK do wniesienia pod obrady Komisji Trójstronnej ds. Społeczno-Gospodarczych propozycji uregulowania w umowach prywatyzacyjnych pakietów socjalnych. Postanowiono, że sesja sprawozdawczo-wyborcza Krajowego Zjazdu Delegatów odbędzie się 26-28 września 2002 r. w Warszawie.

SPECJALNA OFERTA REKLAMY

z GAZETY WSPÓŁCZESNEJ
w 10 MIASTACH w POLSCE

KATOWICE, KRAKÓW
LUBLIN, WROCŁAW
POZNAŃ, SZCZECIN
GDAŃSK, ŁÓDŹ
KIELCE, WARSZAWA

przekazuje

Telefoniczna
Agencja
Informacyjna

(085) 94-77, 664-21-63

<http://www.tai.com.pl>

Lat-3

Z PRAC ZARZĄDU REGIONU

Pan Leszek Müller

Prezes Rady Ministrów

WARSZAWA

PETYCJA

Regionalny Komitet Protestacyjny NSZZ „Solidarność” Regionu Podlaskiego w Białymstoku wnosi stanowczy protest wobec planów lewicowej koalicji zmierzających do ograniczenia podstawowych praw pracowniczych, umniejszenia ochronnej roli Państwa Polskiego w kształtowaniu stosunków pracy oraz odstąpienia od stosowania standardów Unii Europejskiej w zakresie rozwoju społecznego.

Usiłowanie dokonania zmian w Kodeksie Pracy jest awanturą opartą na kłamstwie, w którą Pański rząd wpędza społeczeństwo, nie mając mu niczego do zaoferowania.

* Kierowany przez Pana rząd, kłamie twierdząc, że duże bezrobocie w Polsce jest wynikiem wysokich kosztów pracy,

* Kierowany przez Pana rząd nie broni pracowników, bezrobotnych i studentów,

* Kierowany przez Pana rząd zwiększa koszty firm podnosząc podatki i akcyzę.

NSZZ „Solidarność”, broniąc Kodeksu Pracy przed nieracjonalnymi zmianami, broni nie tylko swoich członków, działa również w interesie pracowników i bezrobotnych pozbawionych ochrony związków zawodowych. Tzw. uelastycznienie Kodeksu Pracy w rzeczywistości zwiększy bezrobocie, co jest szczególnie groźne w kontekście ostatnio przyjętych przez Sejm ustaw i decyzji istotnie zwiększających koszty firm.

Proponowane zmiany służą więc odwróceniu uwagi od działań rządu pogarszających sytuację firm, skonfliktowaniu środowiska pracodawców ze związkami i tworzeniu pretekstu do obarczania związków zawodowych winą za poziom bezrobocia.

W obronie przed m.in.:

* możliwością jednostronnego rozwiązywania układów zbiorowych,

* obniżeniem dodatków do nadgodzin,

* pozbawieniem pracowników zwalnianych z przyczyn dotyczących pracodawcy prawa do odprawy pieniężnej,

* możliwością stosowania przez pracodawców sześciodniowego tygodnia pracy bez prawa do dodatku za godziny nadliczbowe przez większą część roku,

* wyłącznie indywidualnym ustalaniem z pracodawcą warunków pracy i płacy przez pracowników,

* możliwością dokonywania odstępstw od przepisów prawa pracy na niekorzyść pracownika w układzie zbiorowym pracy

NSZZ „Solidarność” zastosuje wszelkie dostępne środki.

Upoważnia nas do tego faktyczny zamach na dotychczasowy dorobek dialogu społecznego w Polsce.

W dobrze pojętym interesie społecznym, wzywamy rząd do podjęcia walki z szerzącymi się patologiami: korupcją, nieuczciwą konkurencją, łamaniem prawa, a także do odstąpienia od pogroźek i konfrontacji ze związkami zawodowymi.

Domagamy się wycofania rządowego projektu zmian Kodeksu pracy. Ze swojej strony deklarujemy gotowość do współpracy w działaniach pozytywnych. Postulujemy powrót do dialogu i podjęcie działań dotyczących konkretnych rozwiązań na rzecz tworzenia miejsc pracy i rozwoju gospodarczego kraju.

Przewodniczący
Regionalnego Komitetu Protestacyjnego
NSZZ „Solidarność”, Regionu Podlaskiego
Józef Mozolewski

Białystok, dn. 18.04.2002 r.

Opinia w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz o zmianie niektórych ustaw

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” wyraża następujące stanowisko wobec propozycji zawartych w projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks pracy oraz o zmianie niektórych ustaw.

1. Propozycja wprowadzenia umowy o pracę na czas określony w celu zastępstwa innego pracownika zasługuje na krytyczną ocenę. Powodem negatywnego stanowiska Związku wobec tej propozycji są skutki prawne zatrudnienia pracownika na czas określony na zastępstwo. Wprawdzie pracownik, z którym zostaje zawarta umowa o pracę w celu zastępstwa, nawiązuje stosunek pracy, pozostawia się go jednak elementarnej ochronie związanej z pozostawaniem w zatrudnieniu. Pozostawanie w zatrudnieniu przez okres ponad 3 lat nie jest równoznaczne z nawiązaniem stosunku pracy na czas nieokreślony (art. 251 § 2 k.p. w proponowanym brzmieniu), okres wypowiedzenia umowy na czas określony w celu zastępstwa zostaje skrócony do 3 dni roboczych (art. 33 § 2 k.p.), wyłączone są przepisy o ochronie trwałości stosunku pracy osób w wieku przedemerytalnym (art. 39 § 2 k.p. w proponowanym brzmieniu), nieobecnych w pracy z przyczyn usprawiedliwionych, w tym w okresie niezdolności do pracy wskutek choroby (art. 41 § 2 k.p. w proponowanym brzmieniu), kobiet w ciąży oraz w okresie urlopu macierzyńskiego (art. 177 § 2 i 3 k.p. w proponowanym brzmieniu).

2. Na aprobatę zasługuje propozycja, aby zatrudnienie na podstawie umów na czas określony było limitowane nie poprzez określenie liczby umów na czas określony, które mogą zostać zawarte pomiędzy tym samym pracownikiem i pracodawcą, a poprzez ograniczenie okresu zatrudnienia pracownika na czas określony. Zastrzeżenia Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” budzi natomiast propozycja ustalenia maksymalnego trzyletniego okresu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę na czas określony. Zdaniem Związku, trzyletni okres zatrudnienia pracownika na czas określony jest zbyt długi. Skutkiem przyjęcia tak długiego okresu trwania stosunku pracy na czas określony może być traktowanie tego rodzaju umowy o pracę przez pracodawców za podstawowy w okresie pierwszych trzech lat zatrudnienia pracownika. Zdaniem Związku należy zmierzać do utrzymania funkcjonującej dotychczas w polskim Kodeksie pracy zasady, zgodnie z którą umowa o pracę na czas nieokreślony stanowi zasadniczą podstawę zatrudnienia. Pozostawanie

pracownika w stosunku pracy nawiązanym na czas określony stwarza bowiem niepewność co do kontynuacji zatrudnienia po tym okresie. Z tego punktu widzenia za zasadniejsze należałoby uznać wprowadzenie maksymalnie rocznego okresu pozostawania w zatrudnieniu na podstawie umowy o pracę na czas określony. Rozważenia wymaga również możliwość wprowadzenia zawierania umów o pracę na czas określony wyłącznie w uzasadnionych przypadkach. Takie ograniczenia postuluje Dyrektywa Rady Unii Europejskiej Nr 99/70 dotycząca Porozumienia ramowego w sprawie umów na czas określony oraz art. 2 ust. 3 Konwencji MOP Nr 158 dotyczącej rozwiązania stosunku pracy z inicjatywy pracodawcy.

3. Zdaniem NSZZ „Solidarność”, na akceptację zasługuje postulat zwolnienia pracodawcy z obowiązku udzielania dni wolnych na poszukiwanie pracy w sytuacji, gdy wypowiedzenia dokonał pracownik.

4. Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” wyraża zdecydowany sprzeciw wobec propozycji wyłączenia pracodawców zatrudniających poniżej 20 pracowników z obowiązku wydawania regulaminu pracy i regulaminu wynagrodzenia. Propozycje te ograniczają uprawnienia związków zawodowych do uzgadniania treści regulaminów, wyłączają ochronną funkcję regulaminu pracy (np. w zakresie ustalania wykazu prac wzbudzonych kobietom i młodocianym) oraz możliwość kontroli przestrzegania przez pracodawcę przepisów prawa pracy (np. dotyczących czasu pracy czy też warunków bhp). Propozycja ograniczenia obowiązku wydawania regulaminów wynagrodzenia oznacza zwiększenie sfery braku regulacji płacowej. Wysokość wynagrodzenia ustalana będzie wyłącznie pomiędzy pracownikiem a pracodawcą, co stwarza pole do nadużyć (np. praktyka zatrudniania w ramach fikcyjnego niepełnego wymiaru czasu pracy w celu uchylenia się od stosowania przepisów o najniższym wynagrodzeniu za pracę).

5. Zastrzeżenia budzi również propozycja, aby zakres delegacji do wydania rozporządzenia MPiPS określającego szczegółowe zasady ustalania oraz wysokość należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej ograniczyć wyłącznie do pracowników zatrudnionych w państwowych i samorządowych jednostkach sfery budżetowej. W stosunku do pozostałych pracowników zagadnienia te były by regulowane wyłącznie w układach zbioro-

wych pracy, regulaminach wynagradzania i umowach o pracę. Wprowadzenie tego rozwiązania narusza ochronną funkcję, jaką spełniają w polskim systemie prawa pracy tzw. powszechnie źródła prawa pracy – Kodeks pracy, inne ustawy i akty wykonawcze. Tej grupie źródeł prawa pracy należy pozostawić rolę określania minimum uprawnień pracowniczych i maksimum obowiązków. Rola tzw. swoistych źródeł prawa pracy polegać powinna natomiast na wprowadzaniu rozwiązań korzystniejszych dla pracowników od powszechnie obowiązujących standardów. W tym kontekście warto podkreślić, że wprowadzeniu proponowanej zmiany towarzyszy ograniczenie zakresu podmiotowego regulacji płacowej – proponuje się objąć obowiązkiem wydawania regulaminów wynagradzania wyłącznie pracodawców zatrudniających co najmniej 20 pracowników. Proponowana zmiana spowoduje, że prawa do świadczeń przysługujących z tytułu podróży służbowej pozbawieni zostaną pracownicy zatrudnieni w mniejszych zakładach pracy. Wśród mniejszych pracodawców dostrzegalna jest bowiem tendencja do przyznawania pracownikom wyłącznie świadczeń przewidzianych w powszechnie obowiązujących przepisach prawa pracy. Zróżnicowanie w treści art. 775 § 2 k.p. sytuacji prawnej pracowników jednostek sfery budżetowej oraz pozostałych zasługuje ponadto na zarzut niezgodności z konstytucyjną zasadą równości wobec prawa (art. 32 ust. 1 Konstytucji R.P.). Ponadto proponowana zmiana pozostaje w sprzeczności z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

6. Krytycznie ocenić należy również propozycję uwarunkowania prawa do odprawy emerytalno-rentowej od posiadania przez pracownika co najmniej trzyletniego okresu zatrudnienia u pracodawcy, u którego stosunek pracy ustał w związku z przejściem na emeryturę lub rentę (art. 921 k.p. w proponowanym brzmieniu). Odprawa emerytalno-rentowa posiada obecnie charakter okolicznościowego świadczenia pieniężnego związanego z przejściem na emeryturę lub rentę. Stanowi ona wyraz uznania dla długoletnich pracowników, kończących u danego pracodawcy swoją karierę zawodową. Ma ona zatem w większej mierze znaczenie moralne i humanitarne niż materialne. Prawo do tego świadczenia nie zależy obecnie od stażu pracy, a jego wysokość jest równa wynagrodzeniu pracownika za jeden miesiąc. Wprowadzenie proponowanej zmiany

art. 921 k.p. pozbawi pracowników, którzy w okresie poprzedzającym nabycie uprawnień emerytalno-rentowych byli zatrudnieni u danego pracodawcy przez okres krótszy niż dwa lata resztek satysfakcji związanej z zakończeniem swojej aktywności zawodowej. Z drugiej strony, niewielkie oszczędności z tytułu wprowadzenia tej zmiany nie, spowodują efektu w postaci poprawy warunków prowadzenia działalności gospodarczej i powstawania nowych miejsc pracy.

7. Na akceptację zasługuje propozycja ograniczenia obowiązku pracodawcy wydania świadectwa pracy w razie rozwiązania umowy o pracę na czas określony i niezwłocznego nawiązania kolejnej takiej umowy do przypadku, gdy pracownik żąda wydania takiego świadectwa (art. 97 § 11 k.p. w proponowanym brzmieniu).

8. Krytycznie ocenić należy propozycję zwiększenia długości okresu rozliczenia czasu pracy. Poważne zastrzeżenia budzi w szczególności projekt wprowadzenia 12-miesięcznego okresu rozliczeniowego w przypadkach uzasadnionych m.in. rodzajem pracy. Pozostawia to pracodawcy zbyt dużą swobodę uznania, czy zachodzą przesłanki do przyjęcia 12-miesięcznego okresu rozliczeniowego. Powstanie niebezpieczeństwo, że podmiot zatrudniający w 12-miesięcznym okresie rozliczeniowym będzie faktycznie stosować 6-dniowy tydzień pracy, rekompensując ten okres przyznaniem pracownikowi pod koniec okresu rozliczeniowego dni wolnych od pracy. Pracownik nie nabędzie prawa do dodatku za godziny nadliczbowe, a dni wolne od pracy zastąpią mu faktycznie urlop wypoczynkowy, do którego prawo będzie realizowane poprzez wypłatę ekwiwalentu pieniężnego w przypadku rozwiązania stosunku pracy.

Proponowane zmiany oznaczają przyjęcie maksymalnych norm czasu pracy określonych w Dyrektywie Rady Europejskiej Nr 93/104 z dnia 23 listopada 1993 r. w sprawie pewnych aspektów organizacji czasu pracy. Dyrektywa przewiduje jednak, że wyjątki od maksymalnego czteromiesięcznego okresu rozliczeniowego czasu pracy mogą dotyczyć jedynie sytuacji, gdy dokładne określenie czasu pracy nie jest możliwe, a ich stosowanie jest dopuszczalne pod warunkiem należytego uwzględnienia ogólnych zasad ochrony bezpieczeństwa i ochrony pracowników.

9. Zastrzeżenia budzi również propozycja rozszerzenia instytucji przerywanego czasu pracy na ogół pracowników. Wprowadzenie możliwości stosowania przerw w pracy trwających do pięciu godzin w sposób istotny zwiększy uciążliwość pracy i zdeorganizuje życie prywatne pracowników, bowiem czas wolny przeznaczony na odpoczynek w

ciągu doby ulegnie w ten sposób ograniczeniu do 11 godzin. Uciążliwość przerywanego czasu pracy będzie szczególnie dotkliwa w związku z brakiem infrastruktury umożliwiającej efektywne spędzenie czasu wolnego. Ustawodawca nie rekompensuje jednocześnie pracownikom objętym przerywanym czasem pracy uciążliwości przerywanego czasu pracy w postaci zapewnienia im prawa do części wynagrodzenia za pracę (analogicznie do aktualnej regulacji przerywanego czasu pracy kierowców).

10. Zdaniem Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, na akceptację zasługuje propozycja rozszerzenia zakresu zastosowania tzw. zadaniowego czasu pracy (art. 1298 § 1 k.p.) na przypadki uzasadnione „wykonywaniem pracy poza zakładem pracy”. Klauzula przewidująca możliwość wprowadzenia czasu pracy określonego wymiarem zadań pracownika w sytuacji, gdy jest to „uzasadnione miejscem wykonywania pracy” pozostawia zbyt dużą swobodę interpretacyjną.

11. Krytycznie ocenić należy propozycję wyłączenia z obowiązku prowadzenia ewidencji czasu pracy ewidencji pracy w godzinach nadliczbowych (art. 12911 § 1 i 2 k.p. w proponowanym brzmieniu). Wprowadzenie tego zapisu utrudniać będzie kontrolę przestrzegania przez pracodawców przepisów o czasie pracy w godzinach nadliczbowych, co przyczyni się do powstawania patologii w postaci zlecania pracownikom pracy z naruszeniem przepisów określających maksymalną liczbę godzin nadliczbowych na dobę oraz w roku kalendarzowym.

12. Komisja Krajowa wyraża zdecydowany sprzeciw wobec propozycji zmiany przepisów regulujących zasady wykonywania pracy w godzinach nadliczbowych. Proponowanej zmianie towarzyszy zmiana regulacji zasad powierzania wykonywania pracy w godzinach nadliczbowych. Proponuje się zmniejszenie wysokości dodatku za trzecią i czwartą godzinę nadliczbową na dobę ze 100% do 50% wynagrodzenia pracownika (art. 134 § 1 k.p. w proponowanym brzmieniu). W zamian za czas przepracowany ponad ustaloną normę czasu pracy pracodawca mógłby udzielić pracownikowi czasu wolnego od pracy w wymiarze o połowę wyższym niż liczba przepracowanych godzin nadliczbowych (art. 143 zd. pierwsze k.p. w proponowanym brzmieniu). Zmiany pozostają w sprzeczności z deklarowanym przez projektodawców celem nowelizacji, jakim jest zmniejszenie bezrobocia i tworzenie nowych miejsc pracy. Ich realizacja przyniesie skutek w postaci zwiększenia bezrobocia, a nie jego zmniejszenia. Pracodawcy nie będą dążyć do zwiększenia liczby miejsc pracy, mogąc skorzystać z możliwości zlecenia dotychczasowym

pracownikom pracy w godzinach nadliczbowych, za mniejsze wynagrodzenie. Propozycja zmiany art. 143 zd. pierwsze k.p. pozbawia dodatkowo pracownika prawa wyrażenia zgody na zastąpienie dodatku za pracę w godzinach nadliczbowych udzieleniem czasu wolnego od pracy. Zdaniem Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, praca w godzinach nadliczbowych powinna być traktowana jako wyjątek, a nie zasada.

13. Zdaniem Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” warunkiem wprowadzenia ryczałtu za pracę w porze nocnej w stosunku do pracowników wykonujących pracę w porze nocnej stałe poza zakładem jest zapewnienie, że jego wysokość nie będzie niższa od kwot równych iloczynowi liczby godzin przepracowanych w porze nocnej oraz 20% stawki godzinowej wynikającej z najniższego wynagrodzenia.

14. Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” nie zgłasza zastrzeżeń do propozycji unormowania w art. 154 § 4 i 5 k.p. zasad udzielania urlopu wypoczynkowego pracownikom zatrudnionym w równoważnym czasie pracy oraz przy dozorze. Na aprobatę zasługują również propozycje nowelizacji przepisów regulujących zasady udzielania pracownikom urlopu wypoczynkowego w wymiarze proporcjonalnym (art. 1551 i art. 1552 k.p. w proponowanym brzmieniu). W.w. propozycje stanowią usankcjonowanie przyjętej aktualnie praktyki stosowania przepisów urlopowych.

15. Na aprobatę zasługuje propozycja zmiany art. 162 k.p. przewidująca wprowadzenie w tym przepisie zdania drugiego nakładającego na pracodawcę obowiązek zapewnienia pracownikowi przynajmniej raz odpoczynku trwającego nie mniej niż 14 kolejnych dni kalendarzowych w przypadku podzielenia urlopu wypoczynkowego na części. Zdaniem Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” niezbędne jest jednak uzupełnienie treści zdania drugiego art. 162 k.p. o warunek uzgodnienia terminu urlopu wypoczynkowego z pracownikiem.

16. Zastrzeżenia budzi propozycja wprowadzenia fakultatywności ustalania u pracodawcy planu urlopów. Propozycja ta ogranicza możliwość kontroli przestrzegania przez pracodawcę obowiązku udzielania pracownikowi urlopu wypoczynkowego, umożliwia pracodawcom uchylanie się od obowiązku udzielenia urlopu oraz ogranicza w tym zakresie uprawnienia zakładowych organizacji związkowych. Nie znajduje również uzasadnienia skreślenie art. 163 § 2 k.p. przewidującego obowiązek podania planu urlopów do wiadomości pracowników.

Ciąg dalszy na str. 8

17. Krytycznie ocenić należy propozycję nałożenia na pracownika obowiązku wykorzystania urlopu wypoczynkowego w okresie wypowiedzenia umowy o pracę, uwarunkowanego jego udzieleniem przez pracodawcę (art. 1671 k.p. w proponowanym brzmieniu). Rozwiązanie to pozostaje w sprzeczności z dotychczasową konstrukcją urlopu wypoczynkowego jako uprawnienia pracowniczego, dając pracodawcy możliwość skierowania pracownika na urlop wbrew jego woli.

18. Zastrzeżenia budzi również propozycja skreślenia art. 168 k.p. Przepis ten jest wyrazem ochronnej funkcji prawa pracy. Obliguje on pracowników do wykorzystywania zaległego urlopu wypoczynkowego do końca pierwszego kwartału następnego roku kalendarzowego. Skłania on zatem pracownika do zgodnej z celem urlopu realizacji prawa do urlopu – regeneracji sił pracownika po roku pracy. Skreślenie art. 168 k.p. może być przyczyną negatywnych zjawisk, takich jak przesuwanie przez pracowników terminu wykorzystania urlopu oraz kumulowanie się zaległości urlopowych, co w konsekwencji może wyrządzić nieodwracalne szkody w organizmie pracownika.

19. Na aprobatę zasługuje propozycja zwolnienia pracodawcy z obowiązku wypłacania ekwiwalentu za niewykorzystany urlopu wypoczynkowy w przypadku, gdy strony umowy o pracę na czas określony postanawiają zawrzeć kolejną umowę terminową (art. 171 § 3 k.p. w proponowanym brzmieniu).

20. Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” opowiada się przeciwko skreśleniu art. 209 k.p. oraz art. 283 § 2 pkt 2 k.p. Przepisy te określają treść obowiązkowego dla pracodawcy rozpoczynającego działalność zawiadomienia na piśmie właściwego inspektora pracy i właściwego państwowego inspektora sanitarnego o miejscu, rodzaju i zakresie prowadzonej działalności oraz o przewidywanej liczbie pracowników, a także obowiązek złożenia pisemnej informacji o środkach i procedurach przyjętych dla spełnienia wymagań wynikających z przepisów bhp. Regulacja ta ma szczególne znaczenie prewencyjne, wymuszając konieczność określenia stref największego zagrożenia oraz sprecyzowania środków służących poprawie bezpieczeństwa i higieny pracy. Propozycja skreślenia art. 209 k.p. i art. 283 § 2 pkt 2 k.p. pozostaje w sprzeczności z Dyrektywą Rady Wspólnot Europejskich z 12 czerwca 1989 r. o wprowadzeniu środków w celu zwiększania bezpieczeństwa i poprawy zdrowia pracowników podczas pracy (89/391/EWG) przewidującą obowiązek pracodawcy ciągłego planowania i uaktualniania polityki zapobiegawczej, obejmującej m.in. technikę, organizację i

warunki pracy. Sześćdziesięcioletni okres funkcjonowania tych przepisów utrwalił w świadomości podmiotów zatrudniających sformułowany w nim obowiązek, zaś jego dopełnienie nie stanowiło dla pracodawców nadmiernej uciążliwości.

21. Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” krytycznie ocenia propozycję zmiany art. 229 § 1 k.p. polegającą na zwolnieniu osoby, która podejmuje ponownie zatrudnienie u danego pracodawcy na tym samym stanowisku lub na stanowisku o takich samych warunkach, jeżeli przerwa w pracy nie trwała dłużej niż 3 miesiące, z obowiązku przeprowadzenia wstępnych badań lekarskich. W świetle projektu z obowiązku wykazania zdolności do pracy byłaby zwolniona również osoba, która w okresie przerwy w pracy stała się niezdolna do pracy wskutek choroby. Natomiast propozycja zmiany art. 229 § 6 k.p. polegająca na przetruceniu na system powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego kosztów przeprowadzania tzw. wstępnych badań lekarskich osób przyjmowanych do pracy wydaje się możliwa do zaakceptowania.

22. Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” nie akceptuje propozycji zmiany art. 23711 k.p. polegającej na zwiększeniu liczby zatrudnianych pracowników, od której zależy obowiązek utworzenia służby bhp z 10 do 100, z uwagi na fakt, iż u przedsiębiorców zatrudniających do 100 pracowników występują największe zagrożenia i najtrudniejsze warunki pracy.

23. Zdaniem Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” propozycja nowelizacji art. 23712 § 1 k.p. powinna zostać uzupełniona o sformułowanie przewidujące obowiązek pracodawcy zatrudniającego więcej niż 50 pracowników utworzenia komisji bhp, jeżeli zakładowa organizacja związkowa działająca u tego pracodawcy wystąpi ze stosownym wnioskiem.

24. Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” zdecydowanie sprzeciwia się propozycji uzupełnienia treści art. 240 o §§ 4–6 k.p. Wprowadzenie możliwości dokonywania w układzie zbiorowym pracy odstępstw od warunków wynagrodzenia za pracę oraz przyznawania innych świadczeń związanych z pracą wynikających z przepisów ustaw i aktów wykonawczych (art. 240 § 4 k.p. w proponowanym brzmieniu) pozostaje w sprzeczności z przepisami Konstytucji R.P., dopuszczając możliwość zawierania w układzie zbiorowym pracy postanowień mniej korzystnych dla pracowników od przepisów powszechnie obowiązujących oraz narusza dotychczasową hierarchię źródeł prawa pracy określonych w art. 9 k.p. Wprowadzenie zasady, według której zawarcie układu zbiorowego pracy dla pracowników zatrudnionych

w jednostkach budżetowych, zakładach budżetowych oraz gospodarstwach pomocniczych jednostek budżetowych może nastąpić jedynie w ramach środków finansowych będących w ich dyspozycji, zaś wniosek o zarejestrowanie takiego układu powinien zawierać oświadczenie odpowiedniego organu o spełnieniu tego wymogu stanowi powrót do zasad zawierania układów zbiorowych pracy sprzed reformy z wprowadzoną ustawą nowelizacyjną z 29.09.1994 r. Uwzględnienie tej propozycji spowoduje, że zawieranie układów zbiorowych pracy dla pracowników sfery budżetowej utraci sens, skoro strony układu zostaną pozbawione autonomii w zakresie decydowania o przeznaczeniu środków finansowych na świadczenia ze stosunku pracy. O podziale środków finansowych decydować będzie budżet.

25. Zdecydowany sprzeciw Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” budzi również propozycja zmiany art. 2417 § 4 k.p. polegająca na wprowadzeniu zasady, że upływ 6 miesięcy od dnia rozwiązania układu skutkuje ustaniem obowiązku stron stosunku pracy stosowania postanowień układu zbiorowego pracy. Wprowadzenie tej zmiany umożliwi pracodawcy wypowiedzenie wynikających z układu warunków umowy o pracę po upływie okresu stosowania postanowień układu i w konsekwencji uchylenie się od przyjętych zobowiązań układowych. Znacznemu ograniczeniu ulegnie rola układów zbiorowych pracy jako źródła prawa pracy, skoro jedna ze stron tego układu w drodze jednostronnej czynności prawnej (wypowiedzenia układu) będzie mogła doprowadzić do pozbawienia mocy norm układowych. Proponowany zapis budzi poważne zastrzeżenia wśród załóg pracowniczych. Jego wprowadzenie może wywołać niepokoje społeczne, nie wyłączając akcji strajkowych.

26. Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” wyraża sprzeciw wobec propozycji nowelizacji ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy (Dz. U. z 1990 r. Nr 4, poz. 19, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o zwolnieniach grupowych”. Projekt drastycznie ogranicza uprawnienia pracowników związane z koniecznością zmniejszenia zatrudnienia z przyczyn dotyczących zakładu pracy. Z zakresu ustawy proponuje się wyłączyć pracowników, którzy podlegają zwolnieniom z przyczyn dotyczących pracodawcy w grupie pracowników obejmującej mniej niż 10 pracowników, zatrudnionych w zakładach zatrudniających do 100 pracowników. Ustawa nie będzie miała zastosowania również do pracowników, którym pracodawca wypowiedział stosunek

pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy w trybie indywidualnym (dotychczasowy art. 10 ustawy o zwolnieniach grupowych). Skróceniu ulega okres roków pomiędzy pracodawcą i zakładowymi organizacjami związkowymi zmierzających do zawarcia porozumienia w sprawie zwolnień grupowych z 45 do 30 dni. Tryb przewidziany dla zwolnień grupowych nie będzie miał zastosowania do pracowników w zakładach pracy zatrudniających do 20 pracowników. Propozycja zmiany art. 6 ust. 1 ustawy o zwolnieniach grupowych ogranicza, w przypadku zwolnień grupowych, w sposób istotny ochronę trwałości stosunku pracy osób objętych zakazem wypowiedzenia i rozwiązywania stosunku pracy. Wypowiedzenie im warunków pracy i płacy będzie mogło zostać dokonane nie tylko „jeżeli z przyczyn ekonomicznych lub w związku ze zmianami organizacyjnymi, produkcyjnymi albo technologicznymi nie jest możliwe ich dalsze zatrudnianie”, ale w każdym przypadku, gdy „nie jest możliwe ich dalsze zatrudnianie”. Projekt zakłada znaczne ograniczenie prawa do odprawy pieniężnej przysługującej w przypadku zwolnień grupowych. Pozbawia on prawa do odprawy pracowników objętych zwolnieniami grupowymi zatrudnionych u danego pracodawcy krócej niż 2 lata, nawet gdy legitymują się oni odpowiednio długim ogólnym okresem zatrudnienia.

Należy zwrócić uwagę, że w świetle aktualnie obowiązujących przepisów ani prawo do odprawy pieniężnej z tytułu zwolnień grupowych, ani jej wysokość nie zależy od tzw. zakładowego stażu pracy.

27. Propozycja zmiany art. 30 ust. 5 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 854, z późn. zm.) utrudni pracodawcy uzgodnienie treści regulaminów i okresów rozliczeniowych wymienionych w tym przepisie z zakładowymi organizacjami związkowymi. Proponuje się bowiem nie określać terminu, w jakim organizacje związkowe działające u danego pracodawcy powinny przedstawić wspólnie uzgodnione stanowisko. Brak wyraźnego określenia momentu, od którego pracodawca będzie uprawniony do jednostronnego ustalenia treści regulaminów oraz określenia okresów rozliczeniowych nie będzie służyć utrwaleniu pokoju społecznego na poziomie zakładu pracy.

28. Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” jest przeciwna zmianom dotychczasowych przepisów ustawy z 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (t.j. Dz. U. z 1996 r. Nr 70, poz. 335, z późn. zm.). Propozycja ograniczenia obowiązku tworzenia zakładowego funduszu świadczeń socjalnych do pracodawców zatrudniających powyżej 50 pracowników (obecnie 20 pracow-

ników) ogranicza uprawnienia osób korzystających z z.f.s.s. nie będących pracownikami (np. emerytów i rencistów). Na krytyczną ocenę zasługuje propozycja upoważnienia pracownika wybranego przez załogę do reprezentowania jej interesów do uzgadniania z pracodawcą decyzji w sprawie wysokości odpisu na fundusz, nietworzenia funduszu oraz niewypłacania świadczenia urlopowego w sytuacji, gdy u danego pracodawcy nie działa żadna zakładowa organizacja związkowa. Rozwiązanie to nie gwarantuje niezależności reprezentanta załogi od pracodawcy w podejmowaniu decyzji i sprzyja uwalnianiu się pracodawców z obowiązków związanych z tworzeniem funduszu i wypłacaniem świadczeń urlopowych. Z tego samego powodu zdecydowany sprzeciw budzi upoważnienie pracodawców zatrudniających mniej niż 20 pracowników do samodzielnego podejmowania decyzji w sprawach wysokości odpisu na fundusz, nietworzenia funduszu i niewypłacania świadczenia urlopowego. Przyjęcie tego zapisu, biorąc po uwagę aktualnie występujące w tej grupie pracodawców tendencje do uchylania się od wypłacania świadczenia urlopowego np. poprzez nieudzielanie urlopu wypoczynkowego w wymiarze co najmniej 14 dni kalendarzowych prowadziłyby do faktycznej likwidacji tego świadczenia. ■

Poparcie dla lewicy spada

W marcu poparcie dla SLD spadło aż o 12 procent. Po pięciu miesiącach rządów gabinetu Leszka Millera widać, że to co lewicy wydawało się takie proste, gdy była w opozycji, teraz przerasta jej intelektualne możliwości.

Gdyby wybory odbyły się w marcu, na SLD głosowałoby 35 proc. badanych przez CBOS Polaków. Miesiąc wcześniej Sojusz popierało 47 proc. Również spadło koalicyjnej Unii Pracy, na którą chce głosować 2 proc. respondentów. Spośród partii rządzących wzrosło tylko poparcie dla PSL, ale i tak jest niższe niż dla partii opozycyjnych. Spadek poparcia dla lewicy jest tym bardziej znaczący, iż opozycja parlamentarna jest bardzo słaba i wyborcy praktycznie nie mają w czym wybierać. Mniejsze poparcie dla rządzącego SLD nie oznacza gwałtownego wzrostu sympatii dla partii opozycyjnych. W ostatnim sondażu CBOS-u opozycja zyskuje tylko nieznacznie. O trzy punkty procentowe swój wynik poprawiła Liga Polskich Rodzin, dwa procent więcej głosów uzyskało Prawo i Sprawiedliwość, po jednym punkcie wzrosło

poparcie dla Samoobrony i Platformy Obywatelskiej.

Sojusz w kampanii wyborczej obiecywał Polakom bardzo dużo, dziś okazuje się, że były to przysłowiowe gruszki na wierzbie. Szufłady byłej opozycji okazały się puste. Nie skutkuje już zwalanie wszystkiego na rząd Buzka, Polacy zaczęli rozliczać Leszka Millera za to co robi, a nie za to co obiecuje. W ostatnim sondażu już tylko 39 procent deklaruwało, iż jest zadowolonych, że premierem jest Leszek Miller, miesiąc wcześniej zadowolonych z lewicowego premiera było 47 procent. ■

„On natchniony i młody był, ich nie policzyłby nikt. On im pieśnią dodawał sił, śpiewał...” Teraz nie może zaśpiewać. Jacek Kaczmarski potrzebuje naszej pomocy – choroba, z którą się zmagają, zaatakowała nagle i nie pozostawiła wiele czasu na ratunek. Ma nowotwór krtań. Szansą dla niego jest bardzo kosztowne leczenie w Austrii. Niestety, koszty znacznie przekraczają możliwości finansowe naszego Barda i Przyjaciela. Dlatego liczy się każda wpłata.

Jacek śpiewał dla nas – zróbmy dla Niego choć tyle.

Wpłaty prosimy dokonywać na konto: 20301084-116381-2706-1100 z dopiskiem: „Dla Jacka”.

Z P R A C

ZARZĄDU REGIONU

Decyzja

Prezydium Zarządu Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” z dnia 9.04.2002

W związku z jednostronną rządową próbą wprowadzenia niekorzystnych dla pracowników zmian do przepisów prawa pracy, Prezydium Zarządu Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” działając w oparciu o Decyzję nr 58/02 Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” postanawia powołać Regionalny Komitet Protestacyjny w składzie:

1. Józef Mozolewski – Przewodniczący Komitetu Protestacyjnego
2. Jerzy Lach – Zastępca
3. Eugeniusz Stepańczuk – Zastępca
4. Henryk Łupiński,
5. Zbigniew Czamecki,
6. Cezary Janucik,
7. Leonard Kozłowski,
8. Eugeniusz Formajster,
9. Jan Kulikowski,
10. Henryk Choiński,
11. Janusz Gromowski,
12. Tadeusz Nazarewicz,
13. Krzysztof Linka,
14. Marian Zajkowski,
15. Zbigniew Karwowski,
16. Józef Poźniak,
17. Roman Sadokierski,
18. Zdzisław Koncewicz,
19. Bogdan Wielgat,
20. Anna Siebert.

Na Regionalnego Koordynatora Komitetu Protestacyjnego zostaje powołany Zbigniew Czamecki.

Decyzje Regionalnego Komitetu Protestacyjnego co do form i terminów protestu będą na bieżąco koordynowane i uzgadniane z odpowiednią strukturą krajową NSZZ „Solidarność” i będą podlegać bezwzględnemu wykonaniu przez poszczególne komórki organizacyjne Związku w regionie.

Białystok, dn. 9.04.2002 r.

Przewodniczący
Regionalnego Komitetu Protestacyjnego
Józef Mozolewski

Oświadczenie

Regionalnego Komitetu Protestacyjnego NSZZ „Solidarność”

W związku z próbą wprowadzenia przez rząd RP niekorzystnych dla pracowników zmian w kodeksie pracy, Regionalny Komitet Protestacyjny NSZZ „Solidarność” podjął decyzje o prowadzeniu akcji protestacyjnej w następujący sposób:

1. Oflagowanie zakładów pracy i siedzib związkowych,
2. Szeroka akcja propagandowo-informacyjna w zakładach pracy oraz mediach (akcja ulotkowa oraz zbieranie podpisów pod protestem przeciw liberalizacji kodeksu pracy),
3. Złożenie petycji u Wojewody Podlaskiego,
4. Przedłożenie stanowiska NSZZ „Solidarność” posłom i senatorom województwa podlaskiego,

ZAMACH

z Marianem Krzaklewskim, przewodniczącym NSZZ „Solidarność”, rozmawia
Anna Michalska

– Rządowy projekt nowelizacji kodeksu pracy trafił do parlamentu, mimo że w Komisji Trójstronnej związków zawodowe i pracodawcy nie wypracowali jeszcze wspólnego stanowiska i dyskusja nad poszczególnymi propozycjami nie została zakończona. Czy w ten sposób strona rządowa nie podważyła całej idei dialogu społecznego?

– Decyzja ta pokazuje przede wszystkim, że rząd nie ma żadnych praktycznych pomysłów na to, jak ograniczyć w Polsce bezrobocie. Dla zamydlenia oczu opinii publicznej minister Hausner i cała rząd rozgrywiają więc batalię w celu skonfrontowania pracodawców i związków zawodowych, a ostatnio także bezrobotnych i emerytów. Obawiam się, czy rząd, za zasłoną dyskusji nad kodeksem pracy, nie zamierza wprowadzić generalnego scenariusza, w którym rola związków zawodowych – jako strony, z którą ponoć nie można dojść do porozumienia – byłaby kompletnie zmarginalizowana. Czy rząd nie chce po prostu zepchnąć związków zawodowych do defensywy i pokazać społeczeństwu, że nie jest to siła na tyle konstruktywna, by była w systemie demokracji w ogóle potrzebna.

– Czyżby więc sprawa kodeksu pracy była upolityczniana?

– Coraz częściej słychać głosy – także na lewicy – że konflikt z Solidarnością jest rządowi na rękę, bowiem odwraca uwagę społeczeństwa od innych problemów czy mówiąc delikatnie od braku sukcesów rządu. Proszę zauważyć, że żaden z ostatnich rządów nie stracił w ciągu pół roku tak dużo poparcia jak gabinet Leszka Millera. Na samym początku zaufaniem darzyło go około 60 procent respondentów, a dwadzieścia kilka nastawionych było nieufnie. Teraz relacje są odwrotne. Leszek Miller jeszcze nie tak dawno mówił – odnosząc się np. do rządu Jerzego Buzka – że premier mający takie poparcie powinien podać się do dymisji. Ciekawe, czy pan Miller będzie konsekwentny w stosunku do siebie.

– Obiektywnie jednak patrząc na dyskusję w Komisji Trójstronnej, wiadać, że rzeczywiście związki zawodowe, i to zarówno Solidarność, jak i OPZZ, nie były w stanie porozumieć się z konfederacjami pracodawców odnośnie wielu zapisów nowego kodeksu pracy.

– Pełny, czyli stuprocentowy kompromis zwykle jest bardzo trudny do osiągnięcia. Jednak w Komisji Trójstronnej – wbrew temu co rząd stara się wmówić społeczeństwu – udało nam się porozumieć w kilkunastu zasadniczych sprawach. W kilku kolejnych jesteśmy już bliscy osiągnięcia konsensusu. I to chcemy przedstawić jako wspólne, uzgodnione stanowisko. Natomiast jeśli chodzi o te zagadnienia, których rzeczywiście nie udało się uzgodnić – to proponujemy, aby rozwiązywać je już bezpośrednio w układach zbiorowych pracy dla poszczególnych branż, regionów czy nawet przedsiębiorstw. Z doświadczenia wiemy, że na lokalnym gruncie pracodawcy są znacznie bardziej skłonni do porozumienia ze związkami niż w Komisji Trójstronnej.

– **Mimo tych kompromisów, które udało się już osiągnąć, Solidarność jest wciąż przeciwna wielu rządowym propozycjom nowelizacji kodeksu pracy. Które zapisy budzą największy sprzeciw związku?**

– Najniebezpieczniejszą propozycją, której w żaden sposób nie możemy zaakceptować, jest chęć ograniczenia roli układów zbiorowych jako jednego z podstawowych źródeł prawa pracy. Rząd proponuje, aby układ zbiorowy w danym zakładzie czy dla konkretnej branży przestał obowiązywać sześć miesięcy po tym, jak zostanie on wypowiedziany w drodze jednostronnej czynności prawnej. Nietrudno się domyśleć, iż taki przepis spowoduje, że pracodawcy zaczną niewygodne dla siebie układy bezwarunkowo i brutalnie wypowiadać. Na to Solidarność, która układy zbiorowe przed laty wywalczyła, zgodzić się nie może.

– **Prof. Jerzy Wratny z Instytutu Pracy i Spraw Socjalnych mówił niedawno w rozmowie z „TS”, że ta właśnie propozycja całkowicie podważa podstawowe pryncypia prawa pracy.**

– Dodabym jeszcze więcej. Wejście w życie takiego zapisu może stać się nieograniczonym źródłem konfliktów społecznych. W Polsce obowiązują kilkanaście tysięcy układów zbiorowych na różnych szczeblach. Wypowiedzenie każdego z nich przez pracodawcę, a więc utrata praw pracowniczych pociągnie za sobą całą falę lokalnych, terenowych i branżowych protestów i strajków. A to na pewno nie rokuje dobrze poprawie sytuacji społeczno-gospodarczej, a tym bardziej ograniczaniu bezrobocia.

– **Jakie jeszcze inne rządowe koncepcje w kodeksie pracy budzą sprzeciw Solidarności?**

– Związek nie godzi się na wszystkie propozycje ograniczające podstawowe prawa pracownicze.

– **A dokładnie?**

Z PRAC

ZARZĄDU REGIONU

5. Wyjazd na ogólnopolską manifestację do Warszawy,
6. Wszelkie inne formy protestu podejmowane na bieżąco.

Białystok, dn. 9.04.2002 r.

**Przewodniczący
Regionalnego Komitetu Protestacyjnego
Józef Mozolewski**

Komunikat Wyborczy

Regionalna Komisja Wyborcza Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” przypomina, iż zgodnie z kalendarzem wyborczym, wybory powinny zakończyć się do 31.03.2002 r. Komisje Zakładowe, które nie dokonały wyborów władz ww. terminie nie będą dopuszczone do wyboru delegatów na WZD oraz do wyboru elektorów na wybór delegatów.

Jednocześnie przypominamy, iż do dnia 15.04.2002 r. należy zarejestrować protokoły wyborcze z wyborów elektorów na zabrania wyborcze w okręgach do dnia 30.04.2002 r., zarejestrować protokoły wyborcze z wyborów delegatów na WZDR Regionu Podlaskiego oraz złożyć protokoły z wyborów władz zakładowych i delegatów do regionalnych struktur branżowych.

Uchwała Nr 2/2002

Zarządu Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność”

Zarząd Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” ustala termin zebrania sprawozdawczo-wyborczego WZD Regionu Podlaskiego na dzień 29-30.06.2002 r.

– Sprzeciwiamy się m.in. propozycji mówiącej, że pracodawca będzie miał prawo zatrudniać pracownika na czas określony tak długo jak zechce. Skutkiem wejścia w życie takiego zapisu będzie przecież upowszechnienie umów terminowych, co podważa prawo każdego do stałego zatrudnienia. W żaden sposób nie możemy także zaakceptować propozycji zmniejszenia dopłat za godziny nadliczbowe. Pomysł, aby za trzecią i czwartą godzinę płacić dodatek w wysokości nie 100, ale 50 procent wynagrodzenia jest zupełnie sprzeczny z podstawowym celem nowelizacji kodeksu, jakim miało być ograniczenie bezrobocia. Wiadomo przecież dokładnie, że to właśnie droższe godziny nadliczbowe najlepiej służą tworzeniu nowych miejsc pracy, gdyż pracodawcom opłaca się raczej przyjąć nowego pracownika, niż już zatrudnionemu płacić duże pieniądze za godziny nadliczbowe. Co gorsza pracodawca w ogóle będzie zwolniony z ewidencjonowania tych ekstra przepracowanych godzin, a więc jakakolwiek kontrola nad przestrzeganiem przepisów o czasie pracy stanie się bezzasadna. Solidarność krytycznie odnosi się również do przepi-

sów o maksymalnych okresach rozliczeniowych czasu pracy.

– **Dlaczego ten właśnie przepis zdaniem Związku jest nie do zaakceptowania?**

– Ponieważ daje pracodawcy daleko idącą swobodę wprowadzania przedłużonych okresów rozliczeniowych. Najłatwiej zrozumieć to na przykładzie. Dzisiaj 41-godzinny tydzień pracy pracodawca musi rozliczyć maksymalnie w ciągu trzech miesięcy. Rząd proponuje zaś, aby w uzasadnionych przypadkach czas ten wydłużyć nawet do 12 miesięcy. W praktyce może to spowodować, że w wielu sektorach przez kilka miesięcy w roku będzie obowiązywać sześciodniowy tydzień pracy. Godziny nadliczbowe w postaci wolnych dni pracownik będzie mógł odbierać dopiero pod koniec roku. Co więcej, może mu się to zbierać w terminie z okresem urlopowym, którego już w ogóle nie będzie w stanie wykorzystać. Taki przepis pozwoli pracodawcom dowolnie dysponować czasem pracy pracownika. Na to zgody nie damy.

– **Wydłużenie okresu rozliczeniowego to chyba zresztą nie jedyny zapis stanowiący zagrożenie dla urlopów**

Dokończenie ze str. 11

pracowniczych. Rząd proponuje też m.in., aby pracodawca arbitralnie, sam – bez udziału związków zawodowych – ustalał plan urlopów w firmie.

– Tak, i co więcej, sporządzenie planu urlopów wedle nowych przepisów miałyby być fakultatywne, a nie jak do tej pory obowiązkowe. Łatwo sobie wyobrazić sytuację, w której pracodawca będzie uchylał się od udzielenia urlopu albo udzielił go w terminie, który jemu, a nie pracownikowi będzie najbardziej pasował. A ponadto, taka organizacja pracy na pewno nie skłoni pracodawcy do zatrudniania większej liczby pracowników. Zresztą jeśli nowe przepisy wejdą w życie, zagrożone będą nie tylko świadczenia urlopowe. Rząd chce również znowelizować ustawę z 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, a do tego wprowadzić zupełnie nowe zasady tzw. zwolnień grupowych.

– Ponoć skrócony ma być – z 45 do 30 dni – okres rokowań między pracodawcą a zakładowymi organizacjami związkowymi w sprawie zwolnień grupowych.

– Jeszcze bardziej niebezpieczna jest propozycja rządu wyłączenia z trybu zwolnień grupowych osób pracujących w firmach zatrudniających do 20 pracowników. Takie rozwiązanie doprowadzi to ogromnego zróżnicowania praw pracowniczych obowiązujących w małych i wielkich przedsiębiorstwach. Jest to swoisty dumping społeczny. I kolejne źródło konfliktów w społeczeństwie, które jest i tak już ogromnie rozwarstwione.

– Jakież przepisy nowego kodeksu pracy chyba jednak na akceptację „Solidarności” zasługują.

– Wszystkie te, które służą odformalizowaniu stosunków pracy zwłaszcza w mniejszych zakładach. Związek nie ma np. najmniejszych zastrzeżeń do propozycji, aby zwolnić pracowników z obowiązku wykonywania badań lekarskich, jeśli są oni ponownie przyjmowani do pracy u tego samego pracodawcy. W pełni akceptujemy też propozycję, by zwiększyć – z 50 do 100 – liczbę pracowników, od której zależy obowiązek tworzenia w firmie komisji do spraw bhp. Takich przykładów mógłbym podać jeszcze kilka, niestety w zdecydowanej większości są to propozycje iście kosmetyczne.

– Trzeba jednak przyznać, że rząd wycofał się z kilku bardzo kontrowersyjnych pomysłów jak chociażby wprowadzenia nowego typu pracy na zastępstwo czy uzależnienia wypłaty odprawy emerytalnej od trzyletniego stażu zakładowego.

– Owszem, rzeczywiście rząd zrezygnował z kilku swoich wcześniejszych propozycji. Zrobił to

OSRODEK SZKOLENIOWY OLC

ORGANIZUJE KURSY

1. PODSTAW OBSŁUGI KOMPUTERA PC

60 godzin lekcyjnych. CENA: 300,00 zł

PROGRAM KURSU:

@ SYSTEM OPERACYJNY - WINDOWS '98

@ EDYTOR TEKSTÓW - WORD,

@ ARKUSZ KALKULACYJNY - EXCEL.

@ INTERNET

godz. 8.00- 11.30 - od poniedziałku do piątku

11.30-14.45 - od poniedziałku do piątku

15.30 - 18.45 - od poniedziałku do piątku

18.45 - 21.10 - od poniedziałku do piątku

9.00 - 14.30 - w sobotę i niedzielę

2. KSIĘGOWOŚCI KOMPUTEROWEJ

GODZ. 17.00-20.00 OD PONIEDZIAŁKU DO PIĄTKU

75 godzin lekcyjnych. CENA: 480,00 zł

@ PODSTAWY RACHUNKOWOŚCI (45 GODZ. L.)

@ SYSTEM FINANSOWO-KSIĘGOWY (30 GODZ. L.)

ZGŁOSZENIA - ul. SURASKIEJ 1, pokój nr 200

☎ 742-27-97

DLA CZŁONKÓW ZWIĄZKU I ICH RODZIN

50% ZNIŻKI

OFERTA WAŻNA DO KOŃCA 2002 r.

OBYWIAZUJE PISEMNE ZGŁOSZENIE KZ

Z POTWIERDZENIEM CZŁONKOSTWA

W ZWIĄZKU, GODZINY KURSU I TEL.KONTAKT.

pod naciskiem opinii ekspertów, specjalistów prawa pracy i przede wszystkim Solidarności. To najlepszy dowód na to, że dialog społeczny przyniósł jednak pewne wymierne efekty. Mam nadzieję, że na tym nie koniec.

– Kwietniowa manifestacja Solidarności przeciwko kodeksowi pracy i tak się jednak odbędzie.

– To, że kilka rządowych propozycji Związek zaakceptował nie zmienia naszej oceny dotyczącej całego nowego kodeksu pracy. Nadal jest ona negatywna. Przecież najbardziej drastyczne zapisy, te które naj-

silniej uderzają w pracowników, w rządowym projekcie nowelizacji prawa pracy pozostały. ■

Jeśli SZUKASZ PRACY
zadzwoń
pod nr (0-85) 745-45-65
(do godz. 13 we wtorek)
Twoje **BEZPŁATNE**
ogłoszenie ukaże się
zarówno w **środe**,
jak i w **czwartek**

BIULETYN INFORMACYJNY
NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”
REGIONU PODLASKIEGO

SOLIDARNOŚĆ

ADRES REDAKCJI: ul. Suraska 1, pok. 203, 15-093 Białystok, tel. 7423-246 w. 310.
fax 742-32-48

REDAKCJA: Mirosław Markowski (red. naczelny)

Artur Jan Szczęsny (sekretarz redakcji), Jan Grochowski

oraz Zespół.

WYDAWCA: Zarząd Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność.”

RZĄDZĄCA KOALICJA

CHCE **ODEBRAĆ** PRACOWNIKOM

- ◆ PRAWO DO STAŁEGO ZATRUDNIENIA
- ◆ DOPLĄTY DO GODZIN NADLICZBOWYCH
- ◆ ODPRAWY PRZY ZWOLNIENIU Z PRZYCZYN ZAKŁADU PRACY
- ◆ UKŁADY ZBIOROWE I WYNIKAJĄCE Z NICH KORZYŚCI DLA PRACOWNIKÓW
- ◆ FUNDUSZ SOCJALNY I ŚWIADCZENIA URLOPOWE

PONADTO PRACODAWCA BĘDZIE MÓGŁ:

- ◆ ZMUSZAĆ CIĘ DO PRACY W SOBOTY BEZ DOPLĄTY
- ◆ NARZUCIĆ CI TERMIN URLOPU

✓ **NIE BRONI** prostych ludzi

✓ **STANAŁ** po stronie biznesu

✓ **ZWIĘKSZA KOSZTY** firm podnosząc podatki

✓ **ROBI ZAMACH** na:

Kodeks pracy, płacę minimalną, limit nadgodzin, przepisy i służby BHP, badania okresowe, Twoje prawo do wypoczynku i

TWOJĄ GODNOŚĆ!!!

ZARZĄD REGIONU PODLASKIEGO

BRONIĄC Kodeksu Pracy - bronimy CIEBIE!

Rząd kłamie twierdząc, że duże bezrobocie jest wynikiem wysokich kosztów pracy w Polsce.

KOSZTY PRACY W POLSCE SĄ BARDZO NISKIE!

Przeciętny koszt pracy 1 godziny w krajach UE i w Polsce za rok 1999

(Źródło: Eurostat - Statistics in focus, GUS „Koszty pracy w gospodarce narodowej, 2000 r.”)

Kraj	KOSZTY (EUR)
AUSTRIA	27,2
DANIA	27,0
NIEMCY	26,8
BELGIA	26,2
SZWECJA	25,8
FRANCJA	23,8
LUKSEMBURG	22,7
HOLANDIA	21,7
FINLANDIA	20,8
WIELKA BRYTANIA	19,3
WŁOCHY	18,8
IRLANDIA	16,2
HISZPANIA	15,3
PORTUGALIA	7,0